

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сидоренка Віктора Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України та частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

м. К и ї в
14 лютого 2019 року
№ 31-1(І)/2019

Справа № 3-16/2019(405/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сидоренка Віктора Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України та частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Сидоренко В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 9, 16, 24 Конституції України (конституційність) пункт 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) та частину третю статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

У пункті 3 частини шостої статті 12 Кодексу зазначено, що для цілей Кодексу справами незначної складності є справи, зокрема, щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг.

Частиною третьою статті 59 Закону передбачено, що особам, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї під час проходження дійсної строкової служби і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до Закону або за бажанням таких осіб – з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень впливає таке.

Сидоренко В.М. звернувся до Сумського окружного адміністративного суду з позовом до Сумського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Сумської області (далі – Управління) про визнання протиправними дій Управління щодо відмови йому в перерахунку пенсії як учаснику ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи згідно зі статтею 59 Закону. У позові до цього суду Сидоренко В.М. також просив зобов'язати Управління здійснити з 1 жовтня 2017 року перерахунок йому пенсії по інвалідності відповідно до статті 59 Закону, виплатити різницю між належною до сплати й фактично виплаченою пенсією за період з 1 жовтня 2017 року до моменту здійснення перерахунку та визнати дискримінаційними дії Управління при розгляді його звернення від 26 березня 2018 року щодо перерахунку пенсії.

Сумський окружний адміністративний суд рішенням від 19 червня 2018 року адміністративний позов Сидоренка В.М. задовольнив частково: визнав протиправними дії Управління щодо відмови Сидоренку В.М. в перерахунку пенсії як учаснику ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи згідно зі статтею 59 Закону, зобов'язав Управління здійснити з 1 жовтня 2017 року перерахунок Сидоренку В.М. пенсії по інвалідності відповідно до статті 59 Закону та виплатити різницю між належною до сплати й фактично виплаченою пенсією за період з 1 жовтня 2017 року до моменту здійснення перерахунку.

Управління, не погодившись із цим судовим рішенням, оскаржило його до суду апеляційної інстанції.

Харківський апеляційний адміністративний суд постановою від 17 жовтня 2018 року задовольнив апеляційну скаргу Управління, скасував рішення Сумського окружного адміністративного суду від 19 червня 2018 року, прийняв нове рішення, у якому відмовив Сидоренку В.М. у задоволенні позовних вимог.

Верховний Суд ухвалою від 27 листопада 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Сидоренка В.М.

на постанову Харківського апеляційного адміністративного суду від 17 жовтня 2018 року, мотивуючи своє рішення тим, що оскаржуване судове рішення прийнято у справі незначної складності й згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягає касаційному оскарженню, крім випадків, передбачених у підпунктах „а“ – „г“ цього пункту. Водночас Сидоренко В.М. у касаційній скарзі не обґрунтував таких виняткових обставин для перегляду його справи Верховним Судом та не підтвердив їх належними доказами.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої).

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Сидоренко В.М., стверджуючи про невідповідність пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу та частини третьої статті 59 Закону статтям 3, 8, 9, 16, 24 Конституції України, висловив незгоду з визначеними у Кодексі критеріями віднесення його справи до категорії справ незначної складності, а також із чинним законодавчим регулюванням призначення пенсії військовозобов'язаним, призваним на військові збори, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи і внаслідок цього стали особами з інвалідністю. Автор клопотання, обґрунтовуючи свої твердження

щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу та Закону, цитує окремі положення Основного Закону України, юридичні позиції Конституційного Суду України, однак не зазначає, у чому саме полягає їх неконституційність.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та юридичних позицій Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сидоренка Віктора Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України та частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**